

En joc les regnes de l'era post-Bel

Amb un mínim de nou candidatures anunciades, Tortosa posa en joc el lideratge d'un nou cicle històric, amb l'alcalde Roigé com a rival a batre

Tortosa. Ò. Meseguer

ELS CANDIDATS

Pot haver-hi a Tortosa un canvi de cicle polític, més enllà dels lideratges? L'exalcalde socialista Joan Sabaté deia en una entrevista a este setmanari, una dècada després d'haver abandonat l'alcaldia, que durant un temps va pensar que era possible recuperar l'hegemonia de l'esquerra a Tortosa, anterior al franquisme. S'hi podia inferir que va arribar un punt que va dir de pensar-ho. Siga com siga, Tortosa sempre ha estat etiquetada en democràcia de conservadora. N'és un exemple el signe del cap de llista d'ERC, l'exdèg del Col·legi d'Advocats Xavier Faura. Però també és cert que les esquerres van governar durant vuit anys, entre el 1999 i el 2007 i durant aquell període van guanyar totes les eleccions (no només les municipals) a la ciutat, i que ara hi ha cinc candidatures teòricament d'esquerres per tres de centre dreta (amb un PP en mode supervivència i una incògnita total a la ciutat: Ciutadans).

En quin punt està Tortosa? Amb un nivell de fragmentació gairebé insòlit, amb un mínim de nou candidatures a les urnes, la capital ebrenca busca a qui encomanar les regnes de l'era post-Ferran Bel, el primer alcalde que ha renunciat al càrrec en democràcia a Tortosa. Qui serà el primer alcalde o alcaldessa electes d'esta nova etapa? La seua successora en el càrrec, Meritxell Roigé, batllessa del PDeCAT i alcaldable de Junts Per Tortosa, amb experiència i capacitat de gestió com a principals credencials, ha recollit en un any i escaig els últims fruits del projecte que va compartir indestructiblement amb l'omnipresent Bel: el nou complex esportiu, l'impuls a la nova plaça de davant de la Catedral, el desenvolupament residencial del Temple Sud o la visualització de dos capitalitats futures com la socioesportiva (enguany, amb els World Sport Games) o la cultural (2021). Ara, però, Roigé camina sola cap a la regeneració potsconvergent d'un projecte que reivindica la disminució de l'endeutament malgrat la crisi i les actuacions per a la recuperació del nucli antic, importants des del punt de vista urbanístic i d'instal·lació d'equipa-

MERITXELL ROIGÉ
Junts per Tortosa

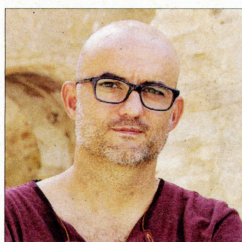
XAVIER FAURA
Esquerra Tortosa Sí

JORDI JORDAN
Movem Tortosa

ENRIC ROIG
PSC

XAVI RODRÍGUEZ
CUP

TONYO VALLÈS
PP

MIQUEL ALBACAR
Ciutadans

NÚRIA MENASANCH
Primàries Catalunya

RESULTATS 2015	
CIU	4.633 vots (34%)
ERC	2.261 (16,8%)
Movem	2.196 (16,3%)
PSC	1.597 (11,8%)
CUP	930 (6,9%)
PP	779 (5,8%)
PxC	246
Altres	580
En blanc	268
59,27% de participació	

COMPOSICIÓ ACTUAL DEL PLE	
PDeCAT	8 regidors
ERC	4
Movem	4
PSC	3
CUP	1
PP	1

ments públics però encara insuficients per a no afirmar que la situació de l'habitatge al nucli històric és probablement el principal repte de la ciutat, i de tots els partits que aconsegueixen representació al plenari, en els propers anys.

Entre els principals rivals de Roigé, tres marques, ERC, Movem i PSC, i una pregunta a l'aire: és completament reedible el pacte actual entre el PDeCAT i ERC? Qui dels dos renunciaria a l'alcaldia si no hi ha una gran diferència en el resultat? Quin paper jugaria aleshores l'esquerra alterna-

tiva de Jordi Jordan? I el PSC? ERC ha diluït probablement en excés el seu perfil en l'obra de govern compartida, però el bon moment de la marca i la popularitat del seu cap de llista, un lletrat reconegut i significat contra la repressió judicial de l'independentisme, li atorguen bones expectatives. Movem, que confia a fer un salt més, i el PSC, al voltant de la figura d'Enric Roig com a successor de Sabaté, compartixen crítica en acusar el govern local sobretot de fluïxer en polítiques socials, per exemple per no explorar vies de tarifi-

cació social de serveis o polítiques imaginatives per a afavorir l'ocupació, i de no ser prou exigent davant del govern de la Generalitat (governat pels mateixos partits) en àmbits com la salut, en mans d'ERC. Tots dos, Movem i PSC, es disputen l'hegemonia d'este vot crític.

Pel que fa a la resta, també a l'esquerra, i a l'extrem, trobem una CUP que ha fet un paper important, aportant un discurs d'oposició diferent "contra el règim que ha governat la ciutat els últims 12 anys", però que s'ha vist condicionada per la indisponibilitat parcial per motius de salut del seu portaveu, Xavi Rodríguez, que ara hi torna, un cop recuperat, com a alcaldable, tot i que ja ha anunciat que si surt escollit, no s'hi estarà tot el mandat, a l'Ajuntament.

A la dreta de Junts Per Tortosa, trobem un PP que no té res a veure amb aquell que durant anys va pugnar amb CiU per l'hegemonia conservadora a la ciutat. Amb un cap de llista nou, Tonyo Vallès, que encara no ha estat presentat oficialment, cosa que fins i tot ha despertat algu-

nes especulacions sobre si acabarà sent o no l'alcaldable, el PP intentarà no quedar fora del consistori i minimitzar els efectes de la irrupció de Ciutadans, que havia generat una certa expectativa coincidint amb l'auge de la marca a nivell nacional però que de moment només s'ha traduït en discreció. Ni tan sols el més que probable cap de llista, l'enginyer de camins tortosí de 42 anys Miquel Albacar, està confirmat oficialment per part del partit. Els seus comptes a les xarxes socials han centrat de moment la crítica en "l'estat de la via pública" i, és clar, els símbols contra la repressió judicial en espais públics.

També sense representació actual al consistori, trobem Podem, que ha quedat de nou al marge de Movem - com fa quatre anys - i que encara està en procés d'elaboració de la llista, i Primàries Catalunya, el moviment de l'ANC que ha decidit tirar endavant la candidatura malgrat que els dos partits al govern són independentistes. La psicòloga i escriptora tortosina Núria Menasanch n'és la cap de cartell.